

Sygnatura akt II K 628/16

1 Ds 702/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nysie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Madejczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Beata Cieleń

Prokurator -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 września, 11 października, 15 listopada i 13 grudnia 2016 r. oraz 10 stycznia 2017 r.

sprawy karnej

T. F. (1) (F.) s. J. i D. z domu R., ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 sierpnia 2015r. w N. woj. (...) przy ul. (...) po uprzednim wybicciu szyby w oknie altany na działce nr (...) włamał się do środka po czym z wewnątrz usiłował dokonać kradzieży mienia w postaci przedłużacza elektrycznego oraz narzędzi ogrodniczych w postaci łopaty, grabi i sekatora łącznej wartości 100 zł jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujęcie przez pokrzywdzonego tj. A. J. (1) czym działał na jego szkodę przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r., **tj. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.**

II. w dniu 28 sierpnia 2015r. w N. woj. (...) przy ul. (...) na terenie (...) po uprzednim wypchnięciu okna altany na działce włamał się do środka po czym z wewnątrz dokonał kradzieży zegarka męskiego marki C. wartości 300 zł na szkodę J. U. przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary pozbawienia, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. przy zast. z art. 64 § 1 k.k.

III. w okresie 08-09 września 2015r. w N. woj. (...) przy ul. (...) działka nr (...) włamał się do wnętrza altany skąd po penetracji dokonał kradzieży szlifierki kątowej, wiertarki oraz przedłużacza o wartości 40 zł na szkodę B. P. przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie 07-09 września 2015r. w N. woj. (...) przy ul. (...) działka nr (...) włamał się do wnętrza altany skąd po penetracji dokonał kradzieży kłapek kol. różowego, pojemnika z nawozem, oleju do łańcuchów, kanistra z paliwem, sekatora, gruntu w pojemniku 5 l., rękawic oraz pojemnika z gładzią szpachlową o wartości łącznej 50 zł na szkodę S.

P. (1) przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r., **tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.**

V. w dniach 22-23 września 2015r. w N. woj. (...) przy ul. (...) działka nr (...) po uprzednim wybiciu szyby włamał się do wnętrza altany skąd po penetracji dokonał kradzieży dwóch butelek wódki oraz trzech butelek piwa powodując łączne straty w kwocie 250 zł na szkodę K. P. (1) przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r., **tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.**

VI. w nocy 22/23 października 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wybiciu szyby w oknie altany nr 283 znajdującej się na terenie O. Działkowych METALOWIEC przy ul. (...) włamał się do jej wnętrza skąd jednak nic nie zabrał z uwagi na brak przedmiotu zainteresowania oraz ujęcie przez funkcjonariuszy Policji, czym działał na szkodę J. C. (1), przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 09 grudnia 2015r. w N. woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 1,77 grama netto przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy p przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 05 lutego 2016r. w N. woj. (...) na ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży żelu pod prysznic oraz szamponu wartości łącznej 14,30 zł na szkodę w/w sklepu, a następnie w celu utrzymania się w ich posiadaniu uderzył otwartą ręką w twarz w twarz P. K. (1), który usiłował go zatrzymać czym działał na szkodę w/w przy czym czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o czyn z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.

IX. w dniu 31 grudnia 2015r. w N. woj. (...) ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży kosmetyków firmy (...) wartości łącznej 1130,31 zł na szkodę sklepu (...) reprezentowanego przez M. M. (1) przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.

X. w dniu 30 października 2015r. w N., woj. (...) w sklepie (...) przy ul. (...), wykorzystując chwilową nieuwagę obsługi dokonał kradzieży kosmetyków w postaci korektorów, tuszów, kremów, pudrów, szminek i podkładów, łącznej wartości 1574,16zł, czym działał na szkodę firmy (...) z o.o z/s w Ł. reprezentowanej przez M. M. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XI. w dniach 05-06 października 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wypchnięciu okna włamał się do altany nr 43 znajdującej się na terenie Rodziny O. Działkowych KOLEJARZ przy ul. (...), skąd następnie skradł szlifierkę kątową z dwiema tarczami oraz koc, łącznej wartości 400zł, na szkodę T. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XII. w dniach 05-06 października 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wyłamaniu futryny okna włamał się do altany nr 9 znajdującej się na terenie Rodziny O. Działkowych KOLEJARZ przy ul. (...), jednak nie dokonał z wnętrza kradzieży mienia z uwagi na brak przedmiotu zainteresowania czym działał na szkodę W. J. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XIII. w dniu 17 października 2015r. w N., woj. (...) w sklepie (...) przy ul. (...), wykorzystując chwilową nieuwagę obsługi dokonał kradzieży 16 sztuk żelu do mycia ciała A., 10 sztuk pudru oraz jednej pary butów typu adidas, łącznej wartości 485,14zł, czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez P. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XIV. w dniach 01 listopada – 05 grudnia 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wypchnięciu skrzydła okiennego włamał się do altany nr 217 znajdującej się na terenie O. Działkowych przy ul. (...), jednak nie dokonał z wnętrza kradzieży mienia z uwagi na brak przedmiotu zainteresowania czym działał na szkodę R. O. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XV. w dniach 04 – 05 grudnia 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wybiciu szyby okiennej włamał się do altany nr 21 znajdującej się na terenie Rodziny O. Działkowych KOLEJARZ przy ul. (...), jednak nie dokonał z wnętrza kradzieży mienia z uwagi na brak przedmiotu zainteresowania czym działał na szkodę G. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XVI. w dniach 20 listopada – 04 grudnia 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wybiciu szyby okiennej włamał się do altany nr 139 znajdującej się na terenie O. Działkowych im. A. przy ul. (...), jednak nie dokonał z wnętrza kradzieży mienia z uwagi na brak przedmiotu zainteresowania czym działał na szkodę D. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą

odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r., **tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,**

XVII. w dniu 01 grudnia 2015r. W N. woj. (...), na terenie O. Działkowych im. A. przy ul. (...), wykorzystując chwilową nieuwagę R. K. (1), dokonał kradzieży saszetki z zawartością pieniędzy w kwocie 400zł i telefonu komórkowego m-ki S. (...), powodując tym straty w łącznej kwocie 1720zł na szkodę w/w pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XVIII. W dniach 02-03 listopada 2015r. w N., woj. (...), po uprzednim wybiciu szyby okiennej włamał się do altany nr 17 znajdującej się na terenie Rodziny O. Działkowych KOLEJARZ przy ul. (...), jednak nie dokonał z wnętrza kradzieży mienia z uwagi na brak przedmiotu zainteresowania czym działał na szkodę T. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

1. uznaje oskarżonego T. F. (1) za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt od I do VI, XI, XII, od XIV do XVI i XVIII części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przyjmując, iż stanowiły one ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. uznaje oskarżonego T. F. (1) za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt IX i X części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyn z pkt IX popełnił on 30 grudnia 2015 r., tj. występków z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przyjmując, iż stanowiły one ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. uznaje oskarżonego T. F. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż z opisu czynu eliminuje, że przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Powiatowego w B., sygn. akt 66T237/2012-342 z dnia 31 marca 2013 r., którą odbył od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r., to jest występkę z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016r. poz. 224 z późn. zm.) i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. uznaje oskarżonego T. F. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż przyjmuje, że przywłaszczył on znaleziony telefon komórkowy S. (...) o wartości 1720 zł stanowiący własność R. K. (1), tj. występkę z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w miejsce kar wymierzonych oskarżonemu T. F. (1) w pkt od 1 do 4 wyroku orzeka karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 71 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016r. poz. 224 z późn. zm.) orzeka umieszczenie oskarżonego T. F. (1) przed wykonaniem orzeczonej kary pozbawienia wolności w odpowiednim podmiocie leczniczym,

7. w miejsce czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku uznaje oskarżonego T. F. (1) za winnego tego, że w dniu 5 lutego 2016 r. ze sklepu (...) w N. dokonał kradzieży żelu pod prysznic oraz szamponu wartości łącznej 14,30 zł, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) dni aresztu,

8. uznaje oskarżonego T. F. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku przyjmując, iż stanowił on wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 20 (dwudziestu) dni aresztu,

9. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. F. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz:

- J. U. kwoty 300 (trzystu) złotych,

- B. P. kwoty 40 (czterdziestu) złotych,

- K. P. (1) kwoty 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych,

- Drogerii (...) w N. kwoty 2740 (dwóch tysięcy siedmiuset czterdziestu) złotych i 47 groszy,

- T. S. (1) kwoty 400 (czterystu) złotych,

10. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016r. poz. 224 z późn. zm.) w związku z rozstrzygnięciem zawartym w pkt 3 wyroku orzeka wobec oskarżonego T. F. (1) przepadek przedmiotu zapisanego pod poz. 22 numeru bieżącego 70/16 księgi przechowywanych przedmiotów Sądu Rejonowego w Nysie,

11. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu T. F. (1) okres zatrzymania w dniach 29 sierpnia 2015 r., 9 września 2015 r., 23 października 2015 r. i 9 grudnia 2015 r. - przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

12. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.) zasądza z budżetu Skarbu Państwa na rzecz

adw. U. K. opłatę w wysokości 1 151 (jednego tysiąca stu pięćdziesięciu jeden) złotych i 28 groszy, w tym podatek VAT, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu T. F. (1),

13. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego T. F. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W oparciu o dowody przeprowadzone w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. F. (1) w dniu 28 sierpnia 2015 r. udał się na teren (...) przy ul. (...) w N.. Tam wyłamał okienko w altanie ogrodowej należącej do J. U.. Z jej wnętrza dokonał kradzieży zegarka męskiego marki C. wartości 300 zł.

/dowód: zeznania J. U. – k.366/

Oskarżony w dniu 29 sierpnia 2015 r. udał się na teren ogródków działkowych przy Alei (...) w N.. Tam po uprzednim wybiciu szyby w oknie altany na działce nr (...) włamał się do środka. Ze środka oskarżony przygotował do zabrania rzeczy w postaci przedłużacza elektrycznego oraz narzędzi ogrodniczych w postaci łopaty, grabi i sekatora o łącznej wartości 100 zł. W tym czasie na teren swojego ogródka przyszedł pokrzywdzony A. J. (1) wraz z kolegą i ujęli oskarżonego

/dowód: zeznania A. J. – k.362-363; protokół oględzin – k.2-4; protokół zatrzymania osoby – k.12; opinia daktyloskopijna – k.81-82/

Oskarżony pomiędzy 8 a 9 września 2015 r. udał się na teren ogródków działkowych przy ul. (...) w N.. Tam wypchnął okno w altanie ogrodowej należącej do B. P. i dostał się do środka budynku. Z altany oskarżony dokonał kradzieży szlifierki kątovej, wiertarki oraz przedłużacza o łącznej wartości 40 zł.

/dowód: zeznania B. P. – k.369-370/

Oskarżony pomiędzy 7 a 9 września 2015 r. również na terenie ogródków działkowych przy ul. (...) w N. wypchnął okno w altanie ogrodowej należącej do S. P. (1) i dostał się do środka budynku. Z altany oskarżony dokonał kradzieży kłapek, pojemnika z nawozem, oleju do łańcuchów, kanistra z paliwem, sekatora, gruntu w pojemniku 5 l, rękawic oraz pojemnika z gładzią szpachlową o łącznej wartości 50 zł. Przedmioty te zostały odzyskane i zwrócone pokrzywdzonej.

/dowód: zeznania S. P. – k.376-377,380,451-452; protokół oględzin – k.44; protokół zatrzymania rzeczy – k.58-60; pokwitowanie – k.381/

Oskarżony pomiędzy 22 a 23 września 2015 r. również na terenie ogródków działkowych przy ul. (...) w N. wyłamał okno w altanie ogrodowej należącej do K. P. (1) i dostał się do środka budynku. Z altany oskarżony dokonał kradzieży dwóch butelek wódki oraz trzech butelek piwa. Łączna wysokość szkody wyniosła 250 zł.

/dowód: zeznania K. P. – k.282-283; protokół oględzin – k.94-96/

Oskarżony pomiędzy 5 a 6 października 2015 r. udał się na teren Rodzinnych O. Działkowych KOLEJARZ przy ul. (...) w N.. Tam wypchnął okno w altanie ogrodowej należącej do T. S. (1) i dostał się do środka budynku. Z altany oskarżony dokonał kradzieży szlifierki kątovej, wiertarki oraz przedłużacza o łącznej wartości 400 zł.

/dowód: zeznania T. S. – k.398-399,406-408; protokół oględzin miejsca – k.166-167/

Oskarżony pomiędzy 5 a 6 października 2015 r. również na terenie Rodzinnych O. Działkowych KOLEJARZ wyłamał okno w altanie ogrodowej należącej do W. J. (1) i dostał się do środka budynku. Oskarżony nie dokonał kradzieży z uwagi na brak rzeczy będących przedmiotem jego zainteresowania.

/dowód: zeznania W. J. – k.402-403/

W dniu 17 października 2015r. oskarżony udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w N.. Tam wykorzystując nieuwagę obsługi dokonał kradzieży 16 sztuk żelu do mycia ciała A., 10 sztuk pudru oraz jednej pary butów o łącznej wartości 485,14 zł. Po czym wyszedł ze sklepu ze skradzionymi rzeczami.

/dowód: zeznania P. S. – k.422-425; wyjaśnienia oskarżonego – k.238,256; zapis monitoringu – k.189; protokół eksperymentu procesowego – k.245-248/

Oskarżony pomiędzy 22 a 23 października 2015 r. udał się na teren O. Działkowych METALOWIEC przy ul. (...) w N.. Tam wybił szybę w oknie altany ogrodowej należącej do J. C. (1) i dostał się do środka budynku. Oskarżony nie dokonał kradzieży z uwagi na brak rzeczy będących przedmiotem jego zainteresowania oraz zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji.

/dowód: zeznania J. C. – k.386-387; protokół oględzin – k.119-121/

W dniu 30 października 2015r. oskarżony udał się do Drogerii (...) przy ul. (...) w N.. Tam wykorzystując nieuwagę obsługi dokonał kradzieży kosmetyków w postaci korektorów, tuszów, kremów, pudrów, szminek i podkładów, łącznej wartości 1574,16 zł. Po czym wyszedł ze sklepu ze skradzionymi rzeczami.

/dowód: zeznania M. M. – k.586; wyjaśnienia oskarżonego – k.234,238,256; protokół eksperymentu procesowego – k.245-248/

Oskarżony pomiędzy 2 a 3 listopada 2015 r. udał się na teren Rodziny O. Działkowych KOLEJARZ. Tam wybił szybę w oknie altany ogrodowej należącej do T. P. (1) i dostał się do środka budynku. Oskarżony nie dokonał kradzieży z uwagi na brak rzeczy będących przedmiotem jego zainteresowania.

/dowód: zeznania T. P. – k.418-419; protokół oględzin – k.183-184/

Oskarżony pomiędzy 1 listopada a 5 grudnia 2015 r. udał się na teren O. Działkowych przy ul. (...) w N.. Tam wypchnął okno w altanie ogrodowej należącej do R. O. (1) i dostał się do środka budynku. Oskarżony nie dokonał kradzieży z uwagi na brak rzeczy będących przedmiotem jego zainteresowania.

/dowód: zeznania R. O. – k.428-429; protokół oględzin – k.202-203/

Oskarżony pomiędzy 20 listopada a 4 grudnia 2015 r. udał się na teren O. Działkowych im. A. przy ul. (...) w N.. Tam wybił szybę w oknie altany ogrodowej należącej do D. S. i dostał się do środka budynku. Oskarżony nie dokonał kradzieży z uwagi na brak rzeczy będących przedmiotem jego zainteresowania.

/dowód: zeznania D. F.-S. – k.435-436,439-440; protokół oględzin – k.210-211/

W dniu 1 grudnia 2015 r. oskarżony nad rzeką N. znalazł saszetkę z dokumentami i kartą bankomatową należącymi do R. K. (1) oraz jego telefon komórkowy S. (...) o wartości 1300 zł. Przedmioty te zostały wcześniej skradzione przez nieustaloną osobę. Oskarżony telefon zostawił sobie. Telefon zatrzymano przy oskarżonym w dniu 9 grudnia 2015 r. Natomiast pozostałe znalezione rzeczy i dokumenty przekazał on za pośrednictwem urzędu pocztowego pokrzywdzonemu.

/dowód: zeznania R. K. – k.564; wyjaśnienia oskarżonego – k.557v; protokół przeszukania – k.223-225; protokół eksperymentu procesowego – k.245-248; pokwitowanie – k.272; dokumentacja telefonu – k.445,446/

Oskarżony pomiędzy 4 a 5 grudnia 2015 r. udał się na teren Rodziny O. Działkowych KOLEJARZ. Tam wybił szybę w oknie altany ogrodowej należącej do G. P. (1) i dostał się do środka budynku. Oskarżony nie dokonał kradzieży z uwagi na brak rzeczy będących przedmiotem jego zainteresowania.

/dowód: zeznania G. P. – k.432-433/

W trakcie przeszukania odzieży oskarżonego w dniu 9 grudnia 2015 r. funkcjonariusze Policji znaleźli przy nim amfetaminę w ilości 1,77 grama netto.

/dowód: protokół przeszukania – k.223-225; protokół zważenia – k.228; opinia toksykologiczna – k.528-529/

W dniu 30 grudnia 2015 r. oskarżony ponownie udał się do Drogerii (...). Tam wykorzystując nieuwagę obsługi dokonał kradzieży kosmetyków firmy (...) wartości łącznej 1130,31 zł. Po czym wyszedł ze sklepu ze skradzionymi rzeczami.

/dowód: zeznania M. M. – k.586; wyjaśnienia oskarżonego – k.312,315; zapis monitoringu – k.303; protokół oględzin – k.305/

Oskarżony w dniu 5 lutego 2016 r. udał się do sklepu (...) w N. na ul. (...). Tam zabrał w celu przywłaszczenia żel pod prysznic oraz szampon łącznej wartości 14,30 zł. Moment kradzieży na monitoringu dostrzegła właścicielka sklepu (...) oraz jej pracownik P. K. (2). Oboje udali się by wyjaśnić tę sytuację z oskarżonym. Oskarżony zmierzał do wyjścia ze sklepu. P. K. starał się zagadnąć oskarżonego i przytrzymać go. Oskarżony obracając się w stronę interweniującego P. K. uderzył go przypadkowo ręką, po czym wyszedł ze sklepu.

/dowód: zeznania P. K. – k.565; zeznania I. B. – k.578/

Biegli lekarze psychiatrzy oraz biegła psycholog w wydanej opinii stwierdzili, że u oskarżonego nie rozpoznali ani upośledzenia umysłowego ani choroby psychicznej, natomiast rozpoznali uzależnienie mieszane od narkotyków oraz osobowość nieprawidłową. W świetle opinii czynu zarzucane oskarżonemu miały związek ze stwierdzonym u niego uzależnieniem mieszanym oraz że wymaga bezwzględnie leczenia odwykowego w oddziale stacjonarnym.

/dowód: opinia biegłych psychiatrów i psychologa – k.463-473,591/

Oskarżony ma 31 lat, jest stanu wolnego, na utrzymaniu nie ma nikogo, posiada wykształcenie średnie, bez zawodu, jest osobą bezrobotną. Oskarżony był karany sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (Republika Czeska), sygn. akt GGT 237/2012-342, został on skazany m.in. za przestępstwa kradzieży na karę 1 roku pozbawienia wolności. Karę tę oskarżony odbył w całości od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r.

/dowód: dane osobowe oskarżonego – k.244; dane o karalności – k.574-577; wyroki – k.480-485,486-487,489-493,496-512; informacja o odbyciu kary – k.495/

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na zeznaniach M. M. (1), I. B. (2), P. S. (1), R. K. (1) i P. K. (1).

Szczerze były również zeznania innych świadków - ujawnione w trybie art. 392 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k., tj. H. O., S. P. (3), K. M., A. J. (1), J. U., B. P., A. G., S. P. (1), K. P. (1), J. C. (1), T. S. (1), W. J. (1), T. P. (1), R. O. (1), G. P. (1), D. S., które pozwoliły przede wszystkim na ustalenie miejsca popełnienia poszczególnych przestępstw oraz wysokości szkody.

Nadto Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności opiniach biegłych, które nie były kwestionowane przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym kilkakrotnie zmieniał wersję przebiegu wydarzeń. W trakcie pierwszych przesłuchań przyznał się do popełnienia stawianych mu ówczasie zarzutów. 23 października 2015 r. zmienił wersję i zakwestionował popełnienie dwóch z nich. Jednakże w toku dwóch przesłuchań 9 grudnia 2015 r. przyznał się do sześciu ze stawianych mu zarzutów, zaprzeczając pozostałym. Po czym przesłuchiwany 10 grudnia 2015 r. przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył na tę okoliczność wyjaśnienia. Wersję tę podtrzymał również będąc przesłuchiwanym 25 lutego 2016 r. na Policji oraz w Prokuraturze Rejonowej w Nysie 11 grudnia 2015 r. i 26 lutego 2016 r. Również w toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania w Sądzie Rejonowym w Nysie w dniu 26 lutego 2016 r. oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich ówczasie zarzucanych mu czynów. Jednakże w toku kolejnego przesłuchania znów zmienił wersję i przyznał się do czynów od I do IX, a zaprzeczył popełnieniu tych z pkt od X do XVIII aktu oskarżenia, by w ostatnich wyjaśnieniach zaprzeczyć jedynie popełnieniu czynów z pkt IX, X, XIII i XVII aktu oskarżenia. To ostatnie stanowisko oskarżony podtrzymał na rozprawie i przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów z wyjątkiem opisanych w pkt IX, X, XIII i XVII aktu oskarżenia. Nadto w wyjaśnieniach zaprzeczył by popełnił czyn zabroniony z art. 281 k.k. – z pkt VIII aktu oskarżenia.

Powyższe wskazywało w ocenie Sądu, iż wyjaśnienia oskarżonego z rozprawy w części, w której nie przyznawał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów nie zasługiwały na wiarę, gdyż były sprzeczne z jego wcześniejszymi wyjaśnieniami, które korespondowały z zeznaniami M. M. (1), I. B. (2), P. S. (1) i P. K. (1) oraz dowodami z dokumentów, w tym w postaci spisów skradzionych rzeczy. Dlatego też Sąd dał wiarę jego wcześniejszym wyjaśnieniom, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a które znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, tj. zeznaniach świadków oraz dowodach z dokumentów, na których Sąd oparł się ustalając stan faktyczny w sprawie.

Natomiast co do wyjaśnień złożonych na rozprawie Sąd oparł się na nich jedynie co do podanych przez niego okoliczności dotyczących tego jak doszło do uderzenia pokrzywdzonego w przypadku czynu opisanego w pkt VIII aktu

oskarżenia, gdyż znalazły one potwierdzenie w zeznaniach samego pokrzywdzonego oraz co do czynu z pkt XVII, gdyż nie przedstawiono dowodów przeciwnych, a oskarżony od momentu zatrzymania konsekwentnie wskazywał, iż nie ukradł telefonu, lecz znalazł go wraz z saszetką z dokumentami.

Sąd zważył, co następuje.

T. F. oskarżony został o popełnienie czynów zabronionych z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czynów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czynu z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnia ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przestępstwo to może być popełnione jedynie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Przedmiotem tego przestępstwa jest rzecz ruchoma lub rzeczy ruchome.

Kradzież popełniona może być jedynie działaniem w formie zaboru. Zabór polega na wyjęciu rzeczy ruchomej spod władztwa osoby uprawnionej bez jej wiedzy.

Występek ten jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Jednakże na podstawie art. 119 § 1 k.w. kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, popełnia wykroczenie i podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Od dnia 1 stycznia 2017 r. minimalne wynagrodzenie wynosi 2000 zł. Przedmiotem tego wykroczenia jest więc rzecz ruchoma, której wartość nie przekracza 500 zł. W razie przekroczenia tej wartości czyn stanowi przestępstwo kradzieży.

Przy czym zgodnie z przepisem art. 400 § 1 k.p.k. jeżeli po rozpoczęciu przewodu sądowego ujawni się, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie, sąd, nie przekazując sprawy właściwemu sądowi, rozpoznaje ją w tym samym składzie, stosując w dalszym jej toku, przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Czyn zabroniony z art. 279 § 1 k.k. popełnia ten, kto kradnie z włamaniem. Przepis ten penalizuje kwalifikowany typ kradzieży.

Przedmiotem tego przestępstwa może być rzecz ruchoma.

Kradzież jako taka popełniona może być jedynie działaniem w formie zaboru. Zabór polega na wyjęciu rzeczy ruchomej z władztwa osoby uprawnionej bez wiedzy uprawnionego.

Dla wyczerpania znamion formy kwalifikowanej kradzieży z art. 279 § 1 k.k., niezbędne jest by sprawca dokonał zaboru na skutek usunięcia przeszkody materialnej stanowiącej część konstrukcji lub zabezpieczenie jakiejś przestrzeni zamkniętej. Kradzieżą z włamaniem jest m.in. zabór pojazdu mechanicznego dokonany w wyniku wcześniejszego przełamania zamknięcia drzwi lub innych zabezpieczeń.

Występek ten ma charakter powszechny, jego sprawcą może więc być każdy.

Przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od roku do lat 10 pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak

nie następuje. Przy czym Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.

Przepis art. 284 § 3 k.k. stanowi, że popełnia czyn zabroniony ten kto przywłaszcza rzecz znaną.

Przywłaszczenia charakteryzuje się tym, że sprawca postępuje jak z własną, z rzeczą cudzą, która znalazł. Dla przypisania tego czynu zabronionego sprawca musi działać z zamiarem bezpośrednim pozbawienia osoby uprawnionej możliwości wykonywania przysługującego jej prawa własności. Rozporządzenie cudzą rzeczą musi być bezprawne, w tym znaczeniu,

iż działanie sprawcy nie ma oparcia w żadnym przepisie obowiązującego prawa. Przywłaszczenie może mieć różne formy. Jedną z nich jest bezprawne zatrzymanie rzeczy w zamiarze dysponowania nią jak rzeczą własną.

Przepis ten chroni prawo własności, inne prawa majątkowe, jak również posiadanie.

Sprawca tego czynu podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe.

Występek ten jest zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 3.

W razie skazania za przestępstwo określone w art. 62 ustawy oraz w razie umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania karnego orzeka się przepadek środka odurzającego lub substancji psychotropowej, nawet jeżeli nie był własnością sprawcy.

Jak wynika z art. 71 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w razie skazania osoby uzależnionej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej, na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, sąd może orzec umieszczenie sprawcy przed wykonaniem kary w odpowiednim podmiocie leczniczym. Czasu pobytu w podmiocie leczniczym nie określa się z góry, nie może on jednak być dłuższy niż 2 lata. O zwolnieniu z podmiotu leczniczego rozstrzyga sąd na podstawie wyników leczenia lub rehabilitacji. Jeżeli skazany nie poddaje się leczeniu lub rehabilitacji albo dopuszcza się rażącego naruszenia regulaminu podmiotu leczniczego, zwolnienie może nastąpić także na wniosek podmiotu leczniczego. Natomiast w przypadku zakończenia leczenia Sąd rozstrzyga, czy orzeczoną karę pozbawienia wolności należy wykonać.

Zgodnie z przepisem art. 64 § 1 k.k., jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zgodnie z definicją z art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są m.in. przestępstwa należące do tego samego rodzaju, czyli np. przestępstwa przeciwko mieniu. Jednocześnie art. 114a k.k. wprowadził regulację, że wyrokiem skazującym jest również prawomocne orzeczenie skazujące za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, chyba że według ustawy karnej polskiej czyn nie stanowi przestępstwa, sprawca nie podlega karze albo orzeczono karę nieznaną ustawie.

Nadto przepis art. 91 § 1 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W orzecznictwie przyjmuje się, że przestępstwa popełnione w formie dokonania i usiłowania mogą wchodzić w skład jednego ciągu przestępstw (tak m.in. SN w uchwale 11 sierpnia 2000 r., sygn. akt I KZP 17/00). W ustawie

nie zdefiniowano pojęcia krótkiego odstępu czasu, co pozostawione zostało ocenie Sądu orzekającego w konkretnej sprawie.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny. Przy czym za dzień przyjmuje się okres 24 godzin liczony od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności

Mając na uwadze powyższe oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne, Sąd stwierdził, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanych mu czynów zabronionych:

- opisanych w pkt I do VI, XI, XII, od XIV do XVI i XVIII części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i występków z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. – przyjmując, iż stanowiły one ciąg przestępstw,
- opisanych w pkt IX i X części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - przyjmując, iż stanowiły one ciąg przestępstw,
- opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, tj. występkę z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016r. poz. 224 z późn. zm.).

Co do czynów z pkt IX, X i XIII, których popełnieniu oskarżony na rozprawie zaprzeczył, Sąd oparł się na jego wcześniejszych wyjaśnieniach, w których przyznał się do ich popełnienia, gdyż jak wskazano przy ocenie dowodów znalazły one potwierdzenie w zeznaniach świadków oraz dowodach z dokumentów. Jednocześnie Sąd zmienił datę popełnienia czynu z pkt IX na 30 grudnia 2015 r., gdyż z zeznań M. M. z 28 stycznia 2016 r. bezspornie wynikało, że został on popełniony w tym właśnie dniu. Nadto w przypadku czynu XIII mając na uwadze to, że wartość skradzionych rzeczy nie przekroczyła obowiązującego od 1 stycznia 2017 r. progu wskazanego w art. 119 § 1 k.w. Sąd zgodnie z przepisem art. 400 § 1 k.p.k. nie przekazując sprawy właściwemu sądowi, rozpoznał ją w tym samym składzie.

Jednocześnie w zakresie czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, mając na uwadze to, iż pokrzywdzony potwierdził na rozprawie wersję podaną przez oskarżonego, że uderzenie miało charakter przypadkowy, Sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się kradzieży, a nie czynu z art. 281 § 1 k.k. Przy czym również w przypadku tego czynu mając na uwadze to, że wartość skradzionych rzeczy nie przekroczyła obowiązującego od 1 stycznia 2017 r. progu wskazanego w art. 119 § 1 k.w. Sąd zgodnie z przepisem art. 400 § 1 k.p.k. nie przekazując sprawy właściwemu sądowi, rozpoznał ją w tym samym składzie.

Natomiast mając na uwadze to, że oskarżony co do czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku, od początku konsekwentnie wskazywał, iż znalazł telefon komórkowy, a nie ukraść go oraz to, że nie przedstawiono dowodu przeciwnego, Sąd uznał, iż swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona czynu zabronionego z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, iż w przypadku obu przyjętych ciągów przestępstw oskarżony wykorzystywał taką samą sposobność. W przypadku ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. sprzyjającą okolicznością było to, iż użytkownicy ogrodów działkowych przebywają na ich terenie co do zasady w porze dziennej lub nawet tylko popołudniami po pracy, co umożliwiło oskarżonemu swobodny dobór odpowiedniej chwili do dokonywania włamań do kolejnych altanek. Natomiast w przypadku drugiego z ciągów oskarżony wykorzystywał nieuwagę obsługi sklepu (...), co pozwalało mu na wybranie odpowiedniej okazji do dokonania kradzieży.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podzielił pogląd przeważający tak w doktrynie, jak i orzecznictwie, że za krótki odstępek czasu co do zasady uznać należy okres nieprzekraczający kilku miesięcy.

Sąd stwierdził, że oskarżony wszystkich przypisanych mu występów przeciwko mieniu dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 k.k., gdyż popełnił je w okresie pięciu lat po odbyciu od 10 października 2012 r. do 9 października 2013 r. kary pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (Republika Czeska), sygn. akt GGT 237/2012-342, za umyślne przestępstwa podobne, tj. kradzieże. Wyrok ten spełniał wymogi wskazane w art. 114a k.k. Natomiast nie popełnił on w warunkach powrotu do przestępstwa czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z czym Sąd z opisu czynu wyeliminował tę okoliczność.

Przechodząc do dalszych rozważań, w ocenie Sądu wina oskarżonego nie budziła wątpliwości, gdyż zdecydował się on na zachowania niezgodne z prawem, chociaż miał inną możliwość. Z opinii biegłych wynikało, że pomimo uzależnienia w czasie dokonywania czynów był w stanie analizować, przewidywać konsekwencje swojego zachowania i prawidłowo wyciągać wnioski. Co więcej pomimo, że środki pochodzące z przestępstwa przeznaczał na narkotyki, to według biegłych miał możliwość dokonania wyboru, czy trwać w nałogu, czy podjąć leczenie odwykowe. Tym samym oskarżony mógł działać zgodnie z normą prawną, gdyż nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające winę.

Za popełnione przestępstwa Sąd wymierzył odpowiednio kary: za pierwszy z ciągów przestępstw na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za drugi z ciągów przestępstw na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za występki z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na podstawie tego przepisu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za występki z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kar jednostkowych Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanych oskarżonemu przestępstw, a także dotyczące osoby sprawcy, mające znaczenie dla wymiaru kary. Przede wszystkim orzeczone kary nie przekraczały stopnia winy, który był wysoki, gdyż oskarżony miał świadomość, iż jego zachowania nie są akceptowalne społecznie i prawnie, tym bardziej że był już karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Wysoki był także stopień społecznej szkodliwości tych czynów, gdyż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Można przyjąć, iż realizował z góry przygotowany plan działania, gdyż wyzyskiwał zaobserwowaną przez siebie sposobność, starał się kraść rzeczy, które mógł następnie sprzedać by uzyskać środki na zakup narkotyków. Tak więc mając na uwadze powyższe zarówno motywacja, jak i sposób zachowania się oskarżonego były wysoce naganne. W ocenie Sądu postawa życiowa oskarżonego, który bez skrpułów okradał inne osoby, na co wskazywały wyniki postępowania dowodowego w niniejszej sprawie, jak i wcześniejsze skazania za przestępstwa przeciwko mieniu, była wysoce naganna i wskazywała na wysoki stopień jego demoralizacji oraz na całkowite lekceważenie cudzego prawa własności.

Jednocześnie Sąd co do zasady nie dopatrywał się okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego.

Przy czym mając na uwadze ścisły związek pomiędzy przestępstwami przypisanymi oskarżonemu, Sąd uznał, iż zachodziły przesłanki do orzeczenia wobec oskarżonego kary łącznej z zastosowaniem zasady częściowej asperacji. Stąd też orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższe rozważania odnosiły się również do popełnienia przez oskarżonego wykroczeń z art. 119 § 1 k.w., za które Sąd wymierzył odpowiednio karę 10 i 20 dni aresztu.

W ocenie Sądu fakt konieczności odbycia kary będzie miał dostateczny walor wychowawczy wobec oskarżonego, gdyż kara spełni swój wychowawczy cel w stosunku

do oskarżonego jedynie, gdy będzie efektywnie wykonywana. Nadto izolacja zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw. W szczególności należało mieć na uwadze, iż czyny przeciwko mieniu zostały popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony odbywał za przestępstwa przeciwko mieniu karę pozbawienia wolności. Pomimo tego ponownie popełnił kilkanaście czynów przeciwko mieniu. Wskazywało to na całkowite lekceważenie cudzego prawa własności. Tym bardziej, że co podniesiono już wcześniej działał z niskich pobudek, w celu zdobycia środków na narkotyki. Co istotne również społeczeństwo otrzyma czytelny sygnał, że celowy zamach na cudze mienie spotka się ze stanowczą reakcją, co wpłynie w ocenie Sądu pozytywnie na kształtowanie świadomości prawnej obywateli. Tym samym Sąd uznał, iż kara w takim wymiarze spełni przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Natomiast mając na uwadze treść opinii biegłych psychiatrów oraz biegłego psychologa, w szczególności to, że oskarżony jest osobą uzależnioną, a popełnione przestępstwa pozostawały w związku z używaniem narkotyków, tj. stwierdzonym u niego uzależnieniem mieszanym, Sąd na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł umieszczenie go przed wykonaniem kary pozbawienia wolności w odpowiednim podmiocie leczniczym. Oznacza to, że na etapie postępowania wykonawczego, jeżeli oskarżony ukończy leczenie Sąd rozstrzygnie, czy należy wykonać orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł również wobec oskarżonego przepadek przedmiotu zapisanego pod poz. 22 numeru bieżącego 70/16 księgi przechowywanych przedmiotów Sądu Rejonowego w Nysie.

Mając na uwadze treść przepisu art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz: J. U. kwoty 300 zł, B. P. kwoty 40 zł, K. P. (1) kwoty 250 zł, Drogerii (...) w N. kwoty 2740,47 zł oraz T. S. (1) kwoty 400 zł.

Na poczet orzeczonej kary łącznej na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 29 sierpnia 2015 r., 9 września 2015 r., 23 października 2015 r. i 9 grudnia 2015 r. - przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Nadto zasądzono opłatę na rzecz obrońcy z urzędu z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadniał przepis art. 624 § 1 k.p.k., gdyż Sąd uznał, iż uiszczenie przez oskarżonego kosztów postępowania za względu na jego obecną sytuację życiową i materialną, byłoby nadmiernym obciążeniem i zwolnił go w całości od ich ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa.
